

Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2025-0687

(mr. F.H.E. Boerma, voorzitter, prof. mr. M.L. Hendrikse,
mr. dr. ing. A.J. Verdaas, leden en mr. J. Hadziosmanovic, secretaris)

Datum uitspraak	29 augustus 2025
Klacht van	De heer [naam 1] verder te noemen consument 1 en mevrouw [naam 2] verder te noemen consument 2, gezamenlijk te noemen de consumenten
Tegen	ING Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitskomst	Vordering gedeeltelijk toegewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

Registratie persoonsgegevens. IVR. EVR. Hypotheekfraude. De bank heeft de persoonsgegevens van de consumenten opgenomen in haar interne en externe registers voor de duur van acht jaar. De consumenten hebben zich bij Kifid beklagd over de registratie van de persoonsgegevens in de externe registers. De bank heeft zich hiertegen verweerd, maar enkel ten aanzien van consument 1. De commissie oordeelt dat de klacht ten aanzien van consument 1 ongegrond is en de bank niet gehouden is de registratie van zijn gegevens in de externe registers te verwijderen. Voor zover de gegevens van consument 2 zijn opgenomen in de externe registers van de bank dienen deze wel te worden verwijderd bij gebrek aan betwisting van de klacht hierover door de bank. De consumenten hebben ook verzocht om uitsluiting van bewijs dat is ingebracht door de bank. Dit verzoek is door de commissie afgewezen. De vordering is gedeeltelijk toegewezen.

1. Procedure

- 1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consumenten; 2) het verweerschrift van de bank; 3) de repliek van de consumenten; 4) de dupliek van de bank; 5) de reactie daarop van de consumenten; 6) de aanvullende informatie van de bank; 7) de reactie daarop van de consumenten en 8) de reacties van de bank van 21 mei 2025 en 11 juni 2025.
- 1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.
- 1.3 De consumenten en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

- 2.1 Consument 1 had een zakelijke relatie met de bank als eigenaar van een hypotheekadvieskantoor.
- 2.2 In januari 2021 hebben de consumenten een hypothecaire geldleningsovereenkomst (hierna ook: de geldlening) gesloten met de bank. De hypotheeksom bedroeg € 888.000,-.
- 2.3 Bij het beoordelen van de aanvraag voor deze geldlening heeft de bank gerekend met een jaarinkomen van consument 1 van € 154.803,73, als zelfstandige met personeel. De bank heeft dit gebaseerd op de door consument 1 ingestuurde jaarcijfers en fiscale rapporten voor de jaren 2017, 2018 en 2019.
- 2.4 De bank kreeg in 2023 het vermoeden van betrokkenheid bij hypotheekfraude door het hypotheekadvieskantoor van consument 1 en zij is een onderzoek gestart. Daarbij heeft de bank ook onderzoek gedaan naar de verstrekking van de geldlening aan de consumenten.
- 2.5 In het kader van dat onderzoek heeft de bank consument 1 in 2024 vragen gesteld over de bij zijn aanvraag ingestuurde inkomensbescheiden.
- 2.6 Tussen partijen is vervolgens gecorrespondeerd over de vragen van de bank. Consument 1 heeft daarbij toegelicht geen medewerking te zullen verlenen aan het verzoek van de bank.
- 2.7 Bij brief van 17 mei 2024 heeft de bank (de advocaat van) consument 1 geïnformeerd over haar voornemen om de bankrelatie met de consumenten te beëindigen en daartoe de betaalrekeningen te zullen blokkeren en de geldlening te zullen gaan opeisen. De bank heeft daarnaast aangegeven de persoonsgegevens van de consumenten voor de duur van acht jaar op te zullen nemen in het Incidentenregister, het Externe Verwijzingsregister (EVR) en het register van de Stichting Fraudebestrijding Hypotheken (SFH).
- 2.8 De consumenten hebben bezwaar gemaakt tegen de beslissingen van de bank. Ook hebben zij hun producten bij de bank beëindigd en de geldlening afgelost.
- 2.9 De consumenten hebben bij Kifid een klachtformulier ingediend waarop staat dat de klacht namens hen beiden is ingediend.
- 2.10 Bij brief van 23 december 2024 heeft Kifid de bank in de gelegenheid gesteld verweer te voeren inzake de klacht van de consumenten gezamenlijk.
- 2.11 De bank heeft ten tijde van de procedure bij Kifid, via de politie verkregen, stukken van de Belastingdienst ingebracht met betrekking tot het inkomen van consument 1 over de jaren 2017, 2018 en 2019.

- 2.12 De consumenten hebben de commissie verzocht deze stukken buiten beschouwing te laten bij de beoordeling van de klacht.

De klacht en de vordering van de consumenten

- 2.13 De consumenten vorderen verwijdering van de externe registraties door de bank (Incidentenregister, EVR en SFH). Daartoe hebben zij, kort weergegeven, het volgende aangevoerd.
- 2.14 Begin 2024 heeft de bank stukken bij consumenten opgevraagd en gedreigd met het opeisen van de geldlening. Voordat de consumenten konden reageren heeft de bank aangifte gedaan bij de politie tegen het hypotheekadvieskantoor van consument 1. Na overleg met hun advocaat hebben de consumenten besloten om niet mee te werken aan de verzoeken van de bank met betrekking tot de verstrekte geldlening omdat zij het vertrouwen in de bank volledig waren kwijtgeraakt. De consumenten hebben zelf hun producten bij de bank beëindigd.
- 2.15 De bank heeft haar beslissingen gebaseerd op vermoedens en zij heeft aan de afwijzing van de consumenten om mee te werken aan haar verzoeken disproportionele gevolgen verbonden. De consumenten worden zwaar geraakt door de registraties. Zij kunnen hierdoor niet verder met hun leven. Door de registraties kunnen zij geen bankrekening openen, geen verzekeringen afsluiten en geen hypothecaire geldlening afsluiten. De consumenten hebben aangegeven dat ze immateriële schade hebben geleden door het handelen van de bank.

Het verweer van de bank

- 2.16 De bank heeft, kort weergegeven, de volgende verweren gevoerd.
- 2.17 De bank had naast een particuliere relatie, ook een zakelijke relatie met consument 1 als eigenaar van een aan de bank verbonden hypotheekadvieskantoor. Daarnaast was de consument vennoot van een administratiekantoor dat onder meer jaarstukken opstelde. In 2023 ontstond bij de bank het vermoeden dat het hypotheekadvieskantoor betrokken was bij hypotheekfraude waarbij hypotheekaanvragen werden gedaan met vervalste jaarcijfers. Als gevolg hiervan heeft de bank in 2024 de hypotheekaanvraag van consument 1 onderzocht en aanvullende informatie opgevraagd. Consument 1 heeft niet in willen gaan op het informatieverzoek van de bank en heeft zijn producten beëindigd.
- 2.18 De bank verdenkt consument 1 ervan dat hij de bank heeft misleid en ten behoeve van het verkrijgen van de geldlening te hoge inkomsten over de jaren 2017, 2018 en 2019 heeft opgegeven. De bank heeft haar verdenking onder meer onderbouwd met gegevens van de Belastingdienst over het inkomen van consument 1 in de jaren 2017, 2018 en 2019. Deze stukken heeft de bank op haar verzoek van de politie verkregen in het kader van de strafrechtelijke procedure tegen het hypotheekadvieskantoor van consument 1.

Voor de bank was het noodzakelijk om deze stukken in de procedure bij Kifid in te brengen om haar stellingen te onderbouwen.

- 2.19 De bank is op grond van de Wet op het financieel toezicht verplicht om zorg te dragen voor een integere bedrijfsvoering. Onlosmakelijk daarmee verbonden is dat zij zorgdraagt voor een bedrijfsvoering die de integriteit, veiligheid en reputatie van de bank als financiële instelling waarborgt. Daarnaast is zij op grond van de Wet ter voorkoming van witwassen en financiering van terrorisme verplicht toe te zien op haar cliënten, en de transacties die via de rekeningen van haar cliënten plaatsvinden. De gedragingen van consument 1 hebben de continuïteit en de integriteit van de financiële sector als geheel ondermijnd. De bank acht het daarom noodzakelijk om niet alleen haar eigen medewerkers, maar ook andere financiële instellingen te waarschuwen, indien consument 1 financiële diensten of producten zou aanvragen. Dit doet zij door middel van het registreren van de persoonsgegevens in het Incidentenregister, het EVR en het SFH. Er is geen minder zware maatregel om het beoogde doel te bereiken. De bank heeft de gegevens van consument 1 geregistreerd voor de duur van 8 jaar. Deze registratietermijn is volgens de bank proportioneel gelet op het gerechtvaardigde belang om herhaling van de gedragingen door consument 1 te voorkomen. Hiermee behartigt de bank de gerechtvaardigde belangen van haarzelf en de financiële sector.
- 2.20 De belangen van de bank en andere financiële instellingen dienen bij behoud van de registraties te prevaleren boven het belang van consument 1 bij de verwijdering daarvan. Consument 1 kan een convenantrekening bij de bank kan aanvragen zodat hij kan deelnemen aan het (girale) betalingsverkeer. Banken en verzekeringsmaatschappijen hebben bovendien allebei hun eigen verwijzingsregisters zodat de registraties er niet aan in de weg staan verzekeringen bij een andere aanbieder af te sluiten. Tot slot is niet gebleken dat consument 1 behoefte heeft aan een nieuwe hypothecaire geldlening nu hij de geldlening bij de bank volledig heeft afgelost.

3. De beoordeling

Inleiding

- 3.1 De commissie dient te beoordelen of de bank de registratie van de persoonsgegevens van de consumenten in het Incidentenregister, het EVR en het SFH dient te (laten) verwijderen.

Het juridisch kader ten aanzien van de registraties

- 3.2 De commissie stelt voorop dat de registratie van persoonsgegevens in, met name, het EVR en het SFH voor de consumenten verstreckende consequenties kan hebben. Alle deelnemende financiële instellingen kunnen immers door raadpleging van deze registers vaststellen dat er sprake is van opname van persoonsgegevens in het Incidentenregister van (een) andere deelnemer(s).

Het gevolg daarvan kan zijn dat niet alleen de bank maar ook de andere deelnemende financiële instellingen hun (financiële) diensten aan de consumenten zullen weigeren of deze slechts zullen aanbieden tegen hogere tarieven of onder beperkende voorwaarden. Tegen deze achtergrond is de commissie van oordeel dat hoge eisen moeten worden gesteld aan de grond(en) van de bank voor opname van de persoonsgegevens van de consumenten in de genoemde registers.¹

- 3.3 Ten tijde van de registratie van de persoonsgegevens van de consumenten waren het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen 2021 (PIFI), de AVG en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (UAVG) van kracht. Hieruit volgt dat de opname van persoonsgegevens in het Incidentenregister, het EVR en het SFH slechts gerechtvaardigd is als de registraties in overeenstemming zijn met deze wet- en regelgeving.
- 3.4 Artikel 5.2.1 aanhef en onder a en b van het PIFI bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR en het SFH. Het moet gaan om gedragingen van de betrokkene die een bedreiging vormen, vormen of kunnen vormen voor de (financiële) belangen van een financiële instelling, alsmede voor de continuïteit en integriteit van de financiële sector. De strafrechtelijke aard van de te verwerken persoonsgegevens brengt mee dat deze gegevens in voldoende mate moeten vaststaan. Het moet gaan om zodanige concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering kunnen dragen. Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar anderzijds is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een vermoeden van schuld, zoals dat kan blijken uit een aangifte, niet voldoende. Als maatstaf heeft te gelden of de vastgestelde gedragingen een 'zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld' opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan.²
- 3.5 Vervolgens toetst de commissie of de bank het proportionaliteitsbeginsel en het subsidiariteitsbeginsel voldoende in acht heeft genomen.³ De Hoge Raad heeft bepaald dat bij elke gegevensverwerking moet zijn voldaan aan de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit.⁴ Dit volgt ook uit de AVG. Bij proportionaliteit gaat het om de afweging van de belangen over en weer.

¹ Zie Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, te vinden op www.rechtspraak.nl, en Geschillencommissie Kifid nrs. 2017-717 en 2018-377, te vinden op www.kifid.nl.

² Zie Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720 en Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 7 november 2014, ECLI:NL:GHARL:2014:8710, te vinden op www.rechtspraak.nl.

³ Zie artikel 5.2.1 aanhef en onder c van het PIFI.

⁴ Zie Hoge Raad 9 november 2011, ECLI:NL:HR:2011:BQ8097, rechtsoverweging 3.3 (Santander), te vinden op www.rechtspraak.nl.

Het belang van de financiële instellingen om opmerkzaam te worden gemaakt op fraudegerelateerd gedrag van de consument moet zwaarder wegen dan het belang van de consument om zonder belemmeringen aan het financiële verkeer te kunnen deelnemen. Anders gezegd: er dient een redelijke verhouding te bestaan tussen het nadeel dat de consument ondervindt en de legitieme doelen die de bank nastreeft met de registraties. Ook mag de duur van de registraties niet disproportioneel zijn. De betrokkene die verwijdering van een registratie of verkorting van de duur van een registratie wenst, zal moeten aanvoeren op grond waarvan hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang prevaleert boven dat van een financiële instelling. Bij subsidiariteit gaat het erom dat aannemelijk is dat er geen minder zwaar middel is om hetzelfde doel te bereiken. Het doel van de registraties is om andere banken en geldverstrekkers erop te attenderen dat er in het verleden met betrekking tot de consument iets aan de hand is geweest op het gebied van hypotheekfraude.

Verzoek van de consumenten voor bewijsuitsluiting

- 3.6 De consumenten hebben de commissie verzocht om de gegevens van de Belastingdienst die de bank heeft ingebracht nadat zij deze van de politie heeft verkregen, buiten beschouwing te laten omdat deze persoonlijke informatie niet zonder meer gedeeld mocht worden met de bank. De commissie ziet in het argument van de consumenten geen reden om de stukken buiten beschouwing te laten. Bovendien heeft de bank voldoende gronden aangevoerd voor het verkrijgen van de bewijsstukken en het inbrengen in de procedure bij Kifid, waaronder een wettelijke basis op grond van het Wetboek van Strafvordering.

Beoordeling van de registraties op naam van de consumenten

- 3.7 De commissie is alles overziend van oordeel dat de bank terecht heeft geconcludeerd dat consument 1 hypotheekfraude (oplichting) heeft gepleegd doordat hij de bank ertoe heeft bewogen zijn echtgenote en hem een hypothecaire geldlening te verstrekken die de bank niet zou hebben verstrekt als zij een juiste voorstelling van zaken had gehad. Daarvoor is het volgende redengevend.
- 3.8 Vaststaat dat de door de consument 1 bij de hypotheekaanvraag in 2021 ingediende stukken met betrekking tot zijn inkomen over de jaren 2017, 2018 en 2019 niet overeenkomen met de stukken die de bank via de politie van de Belastingdienst heeft verkregen. Naar het oordeel van de commissie kan het niet anders zijn dan dat consument 1 opzettelijk een verkeerde voorstelling van zaken heeft gegeven om de gevraagde hypotheeksom te verkrijgen, die de bank bij een juiste voorstelling van zaken niet zou hebben verstrekt. De bij de Belastingdienst bekende inkomsten zijn namelijk veel lager dan hetgeen door consument 1 aan de bank is doorgegeven ten tijde van de hypotheekaanvraag. De commissie merkt op dat de consument dit ten tijde van de procedure bij Kifid ook niet heeft ontkend. Gelet op het voorgaande is naar het oordeel van de commissie in voldoende mate komen vast te staan dat de gedragingen van de consument voldeden aan de hiervoor onder 3.4 genoemde maatstaf.

- 3.9 Voor wat betreft de vereisten van subsidiariteit en proportionaliteit kan de commissie de bank volgen in haar standpunt dat het handelen van consument 1 een reële bedreiging vormt voor de veiligheid en de integriteit van de bank en van de financiële sector. Het is voor de bank daarom noodzakelijk om niet alleen haar eigen medewerkers, maar ook andere financiële instellingen te waarschuwen als de consument financiële diensten of producten zou aanvragen. De commissie begrijpt dat deze registraties impact hebben op consument 1 en hij daarvan nadeel kan ondervinden. Het plegen van hypotheekfraude is echter een ernstig vergrijp. De bank mocht ervan uitgaan dat de informatie die consument 1 ten behoeve van de aanvraag voor de geldlening had aangeleverd op waarheid berustte. Andere banken moeten tegen dergelijke gedragingen worden beschermd, zodat de registraties van de persoonsgegevens van consument 1 in het Incidentenregister, het EVR en het SFH passend zijn. Bij dit oordeel speelt ook een rol dat de bank heeft aangeboden dat de consument een convenantrekening bij haar opent, zodat hij kan (blijven) deelnemen aan het betalingsverkeer.
- 3.10 Met betrekking tot de duur van de registratietermijn overweegt de commissie dat, rekening houdend met de specifieke omstandigheden van het geval, een registratieduur van acht jaar passend is. Voor de commissie weegt mee dat het handelen van consument 1 als ernstig is aan te merken en hij er geen blijk van heeft gegeven de ernst van zijn frauduleuze gedragingen in te zien. De commissie ziet in het dossier geen aanleiding om de duur te verkorten.
- 3.11 Ten aanzien van consument 2 geldt dat de bank, desgevraagd, niet is ingegaan op de klacht dat de registraties op naam van consument 2 op onjuiste gronden zijn geplaatst. Bij gebrek aan betwisting van dit klachtonderdeel door de bank wijst de commissie de vordering ten aanzien van de registraties op naam van consument 2 in het Incidentenregister, het EVR en het SFH, toe.

Schadevergoeding

- 3.12 Voor zover de consumenten met de opmerking in het klachtformulier, dat zij emotionele schade hebben geleden door de werkwijze van de bank, hebben beoogd een vergoeding voor immateriële schade te vorderen, wordt dit door de commissie afgewezen nu deze vordering op geen enkele wijze is onderbouwd.

Conclusie

- 3.13 De commissie concludeert dat de bank de registraties in het Incidentenregister, het EVR en het SFH ten aanzien van consument 1 niet hoeft te laten verwijderen of in duur te verkorten. Voor zover de bank de persoonsgegevens van consument 2 heeft opgenomen in deze registers dient zij deze te laten verwijderen.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering gedeeltelijk toe en beslist dat voor zover de bank de persoonsgegevens van consument 2 heeft laten opnemen in het Incidentenregister, het EVR en het SFH, zij deze registraties binnen 4 weken na ontvangst van deze uitspraak laat verwijderen.

Deze uitspraak is bindend. Of u tegen deze uitspraak beroep kunt instellen, kunt u nalezen in regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999

Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen 2021

2 Begripsbepalingen

In dit protocol wordt verstaan onder:

(...) Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3 Algemeen

3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister. In het Incidentenregister worden door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een Incident.

(...)

3.1.2. Aan het Incidentenregister is het Extern Verwijzingsregister gekoppeld. Het Extern Verwijzingsregister bevat uitsluitend Verwijzingsgegevens die onder strikte voorwaarden conform artikel 5.2 Protocol door de Deelnemers mogen worden opgenomen.

(...)

3.4.7. Persoonsgegevens worden voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden verwerkt. In artikel 4.1.1 en 5.2.1 Protocol is dit nader bepaald. Persoonsgegevens worden niet verder verwerkt op een wijze die onverenigbaar is met de doeleinden waarvoor ze zijn verkregen

4. Incidentenregister

4.1.1. Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren: 'Het geheel aan Verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn: • op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de Financiële Instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de Financiële Instelling behoort, van de Financiële Instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers; • op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de Financiële Instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de Financiële Instelling behoort, de Financiële Instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers; • op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen.'

4.1.2. Bij de vastlegging in het Incidentenregister moeten het proportionaliteitsbeginsel en het subsidiariteitsbeginsel in acht worden genomen.

(...)

4.3.1. Indien niet langer aan de voorwaarden van artikel 3.1.1 en 3.4.7 Protocol wordt voldaan draagt de Deelnemer zorg voor verwijdering van dit gegeven uit het Incidentenregister. De Deelnemer doet dit ook op basis van een gehonoreerd verzoek tot wissing van gegevens conform artikel 9.4 Protocol.

4.3.2. Onverminderd het bepaalde in artikel 4.3.1 Protocol beoordeelt de Deelnemer na afloop van een onderzoek of opname van Persoonsgegevens in het Incidentenregister nog steeds voldoet aan de doelomschrijving van artikel 4.1.1 Protocol en de toets van artikel 4.1.2 Protocol.

4.3.3. Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voor gedaan die opname in het Incidentenregister rechtvaardigt. Ten aanzien van de duur wordt getoetst aan het proportionaliteitsbeginsel.

5 Extern Verwijzingsregister

5.1.1. Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Extern Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor Veiligheidszaken van de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.

5.2.1. De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en onder toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.

a De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormen, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële Instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële Instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.

b In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachte wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.

c Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen.

(...)

5.2.3. In geval sprake is van strafbare feiten zal door of op advies van Veiligheidszaken, daarvan aangifte of klachte worden gedaan, behoudens in de gevallen waarin opsporingsbelangen of andere belangen aan het doen van aangifte of klachte in de weg staan. Veiligheidszaken legt de afweging die zij maakt en de ter zake genomen beslissing om al dan niet over te gaan tot aangifte vast.

Algemene Verordening Gegevensbescherming

Artikel 5 Beginselen inzake verwerking van persoonsgegevens

1. Persoonsgegevens moeten:

a) worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is („rechtmatigheid, behoorlijkheid en transparantie”);

b) voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en mogen vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt; de verdere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden wordt overeenkomstig artikel 89, lid 1, niet als onverenigbaar met de oorspronkelijke doeleinden beschouwd („doelbinding”);

c) toereikend zijn, ter zake dienend en beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt („minimale gegevensverwerking”);

d) juist zijn en zo nodig worden geactualiseerd; alle redelijke maatregelen moeten worden genomen om de persoonsgegevens die, gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt, onjuist zijn, onverwijld te wissen of te rectificeren („juistheid”);

e) worden bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen niet langer te identificeren dan voor de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt noodzakelijk is; persoonsgegevens mogen voor langere perioden worden opgeslagen voor zover de persoonsgegevens louter met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden worden verwerkt overeenkomstig artikel 89, lid 1, mits de bij deze verordening vereiste passende technische en organisatorische maatregelen worden getroffen om de rechten en vrijheden van de betrokkene te beschermen („opslagbeperking”);

f) door het nemen van passende technische of organisatorische maatregelen op een dusdanige manier worden verwerkt dat een passende beveiliging ervan gewaarborgd is, en dat zij onder meer beschermd zijn tegen ongeoorloofde of onrechtmatige verwerking en tegen onopzettelijk verlies, vernietiging of beschadiging („integriteit en vertrouwelijkheid”). 2. De verwerkingsverantwoordelijke is verantwoordelijk voor de naleving van lid 1 en kan deze aantonen („verantwoordingsplicht”).

Artikel 6 Rechtmatigheid van de verwerking

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:

(...)

f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10 Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten

Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Artikel 21 Recht van bezwaar

1. De betrokkene heeft te allen tijde het recht om vanwege met zijn specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens op basis van artikel 6, lid 1, onder e) of f), van artikel 6, lid 1, met inbegrip van profilering op basis van die bepalingen. De verwerkingsverantwoordelijke staakt de verwerking van de persoonsgegevens tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene of die verband houden met de instelling, uitoefening of onderbouwing van een rechtsvordering.

Relevante bepalingen uit de UAVG

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard

(...)

2 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:

(...)

b. ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.

(...)

4 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:

(...)

b. indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek; of

c. indien de Autoriteit persoonsgegevens met inachtneming van het vijfde lid een vergunning voor de verwerking heeft verleend.

5. Een vergunning als bedoeld in het vierde lid, onderdeel c, kan slechts worden verleend, indien de verwerking noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend belang van derden en bij de uitvoering is voorzien in zodanige waarborgen dat de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene niet onevenredig wordt geschaad. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden.